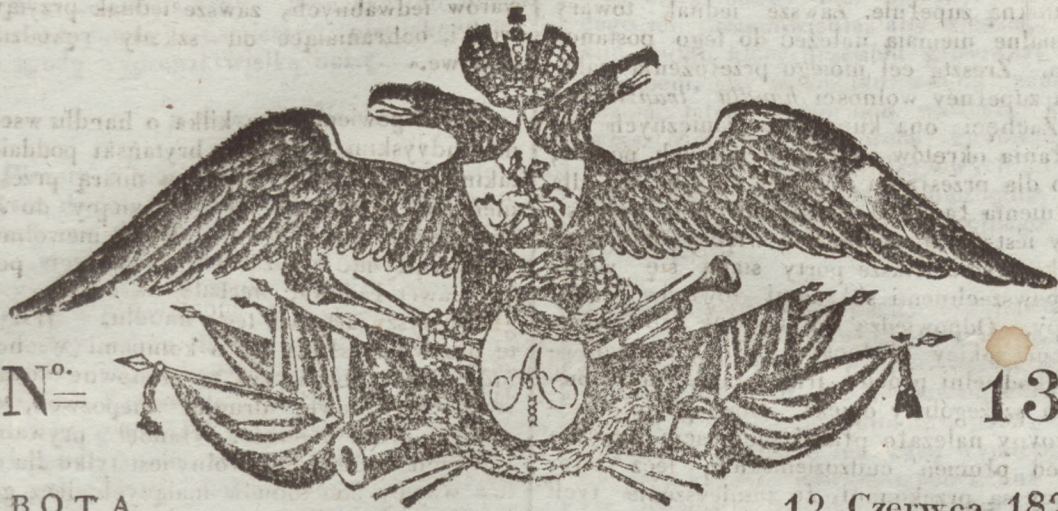

RUSKI=INWALID

N^o=

137.

SOBOTA.

12 Czerwca 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Zagraniczne: Angliia. Hiszpaniia. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIIA.

z Londynu, 30 Maia.

Otrzymano tu wiadomość z Jamaiki, że córka Pana *Hom Popham* umarła na zaraźliwą gorączkę, od roku już przeszło niszczącą tę wyspę.

Gazeta nasza dworska zawiadamia o mianowaniu Pana *F. Catcart* sekretarzem poselstwa do Petersburga, a Pana *Disbrow* także sekretarzem poselstwa do Szwajcaryi.

Pamiętna mowa którą powiedział margrabia *Lansdown* na posiedzeniu parlamentu wyższego 26. b. m. zawiera między innem co następuje: „Znaczna liczba ludzi klasy pracującej jest teraz zupełnie bez roboty, a mnóstwo towarów bez wyprzedania. Z tego to powodu rozumiem, iż najlepszy środek do ożywienia handlu naszego zależy na tem, aby ułatwić wszelkie nasze stosunki z mocarstwami są-

siedzkiemi i znieść wszelkie handlu ograniczenia celem dania mu iak największej wolności. Drugi przedmiot o którym wspomnę niemnziej jest ważny. Ściąga się on po części do systematu naszej żeglugi. Zmiana którą podaję tak jest ograniczona, iż i sami nawet najgorliwsi obrońcy tego systematu nie tu nieznaydą do odrzucenia. Miłoby mi było nawet gdyby i właściciele okrętów zgodnie to przyjęli. Projekt zaś mój jest ten, aby okrętom obcym wolno było wprowadzać do portów naszych wszelkie towary Europejskie, niewchodząc w to czy przywiezione towary są rzeczywiście tego mocarstwa, z kąd jest okręt, czyli też pochodzą z rękodzielni innej krainy europejskiej. Trafia się nieraz że okręt wychodzący z portu np. niderlandzkiego, niemając dostatecznego ładunku, zawiaa do portu francuzkiego dla iego dopełnienia. Według terażniejszego naszego systematu okręt taki niemoże być przyjęty do portu naszego. Jeżeli zniemiemy to postanowienie, wszelkie wten

czas niedogodności, tak przykre dla cudzoziemców znikną zupełnie. Zawsze jednak towary kolonialne nie mają należeć do tego postanowienia. Zresztą cel moiego przełożenia zależy na zupełnej wolności handlu tranzytowego. Zachęci ona kupców zagranicznych do wysyłania okrętów swoich do naszych portów, iuż to dla przesłania towarów swoich, iuż dla dopełnienia ładunku. Słowem im ta wolność mniey jest ograniczoną, tem więcej nam obiecuie korzyści. Nasze porty staną się wtenczas powszechnemi składami towarów całej Europy. Odpowiedzą mi zapewne że wprowadzenie takiej wolności byłoby szkodliwe dla rękodzielną płóciń irlandzkich potrzebujących szczególny opieki. Dla tego to wtenczas wojny należało płacić piętnastie procentów od płóciń cudzoziemskich; lecz teraz wszyscy są przekonani, że zmniejszenie tych opłat nieprzyniesie uszczerbku handlowi wewnętrznemu.

„Twierdzą że handel nasz z morzem Bałtykiem nie jest tak znaczący, iak był niegdys; lecz wiadomo mi jest z nays pewniejszych źródeł że Rosyia i Prussy prowadzą swój handel powiększay części z okrętami W Brytańskimi. Wprowadzenie drzewa do budowy z portów morza Bałtyckiego zawsze jest dla nas korzystne; płaciemy bowiem za nie prawie zawsze płodami rękodzielną naszych. Zachodzi tu pytanie: Ktoż to na iarmarku lipskim kupie nawięcey towary nasze, czyż nie kupcy przybywający z północnych krajów Europy?—Rozbierając ten przedmiot, na dwa punkta ustawiczną powinniśmy mieć uwagę: Naysprzód, na rozszerzenie samego handlu, przez wprowadzenie nayslepszych materyałów, a powtóre rozszerzenie żeglugi koniecznie ztąd wynikającej.—Podatek od win francuzkich składa 143 funty i 18 szylingów od tonny, a od hiszpańskich i portugalskich tylko 95 funtów szterlingów. —Skutek tego był taki, iż summa tych opłat z roku przeszłego była mnieyszą od lat poprzednich o 220 tysięcy funtów. Zdaniem się że na ten przedmiot możnaby było zawarć z rządem francuzkim osobną ugodę korzystną dla naszych rękodzielną. Bo chociaż to moearstwo nieokazywało dotychczas naysmniejszay chęci zawarcia z nami traktatu handlowego; zawsze atoli gdybysmy pozwolili wprowadzania win francuzkich na tychże prawidłach iak hiszpańskich i portugalskich, nieodmówiłoby dla nas przyzwoitego wywdzięczenia się.

Życzylhym też zmniejszenia opłat od towarów iedwabnych, zawsze iednak przyiąwszy srodki, ochraniające od szkody rękodzielną krajową.

„Teraz powiem słów kilka o handlu wschodnio indyjskim. Tu kupiec brytański poddaie się takim ustawom, których żadną miarą przestąpić niemoże. Skoro tylko okręt płynący do Indyi dódydzie przylądka *Dobrej nadziei*, niewoluo mu daley płynąć ani zawiać do innych portów ani nawet ładować herbatę składającą naysgłówniejszy artykuł tego handlu. Wszystkie te przywileie służą tylko kompanii wschodnio indyjskiej. Lecz czyż to szanowne towarzystwo i tego nawet drugim niepozwoi, czego samo uczynić niemoże. Handel prywatny w Indyiach wschodnich wolny jest tylko dla okrętów więcej 500 tonnów mających; lecz gdyby kupcy nasi mieli prawo używania pomnieyszych okrętów, odkryliby może wtenczas nową gałęź handlu z obszerną krainą do 70 milionów mającą ludności. Rzecz jest godna uwagi, że Amerykanie większą w tey mierze mają wolność aniżeli sami Anglicy; udają się bowiem prosto z Kantonu do Walporaiso, wtenczas gdy Anglicy muszą pierwiey zainać do Anglii. Związki nasze z Buenos Aires i innymi południowo Amerykańskimi prowincyjami, przez samą tylko przyiaźń mogą się przedłużyć.

„Oto są przedmioty które podaie pod rozbiór kommissyi, którą powinismy mianować. Jeśli będą także w liczbie iey członków, zapewne wszystko uczynię co tylko posłużyć może do ożywienia i rozszerzenia handlu naszego, i powrócenia mu tego kwitnącego stanu, w którym był niegdys.

HISZPANJA.

z Madrytu, 23 Maia.

Doniesienia prywatne o ostatnich rozruchach w Saragossie niezupełnie się zgadzają z urzędowemi, ogłoszonemi w Madrycie. Według pierwszych 14 b. m. wieczorem przyszło 500 ludzi pospólstwa i chłopów na rynek tamedzny i chciało zwalić pomnik konstytucyjny. Przyczem wołano: Niech żyie Religia! Niech żyie Król! niepotrzeba konstytucyi.

W Sewilli także zaszły rozruchy i zamieszanie.

nia w wojskach *Riego* i pięciu artylerzystów ciężkie odniosło rany. Jednakże ten Jenerał wkrótce potrafił usmierzyć niespokojnych i na zgodę wyprawił wielką ucztę.

z Jrun, 21 Maia.

Wczora z rana przejechało przez miasto tu-teysze dwóch gońców, z których jeden przeznaczone jest do Paryża a drugi do Londynu. Oba wyiechali z Madrytu w nocy z 18go na 19ty b. m. Właśnie w tym czasie największa i powszechna niespokojność panowała w tej stolicy. Rozumiano że klub *Lorenzini* wkrótce miał być zamkniętym zupełnie. Gwardya Królewska miała rozkaz być w zupełnej gotowości za pierwszym uderzeniem w bęben; konie nawet były osiodłane. — Wszystkie warty koło zamku Królewskiego były podwojone, a wojsku składającemu osadę madrycką poroządzano moene naboie. Ze wszystkiego było widać, iż ważne jakieś nastąpią wypadki. — Rząd Królewski przedsięwziął tym czasem dalsze srodki, aby ile można poskromić klubistów w ich niesłusznych pretensjach.

Pułk Asturyjski wstąpił do Saragossy i zupełna spokojność natychmiast powróciła do miasta tego. Biskup, który podeyrzany o należenie do podniecenia rozruchu był uwięziony, otrzymał wolność; lecz trzech officialistów jego i tyleż dominikanów są jeszcze pod aresztem. — Wybory nasze powiększy części przyiają duchowienstwu. W kolegiach wybierczych Burgowskiej Toledzkiej i innych większa półowa członków złożona jest z Xięży W. Kollegii prowincjonalney Arragońskiej z 27 członków ją składających, iedynastu jest duchownych.

ROZMAITOSCI.

O iawności w sprawach narodowych w Anglii.

z Dziennika Opozycyjnego Weymarskiego.

(Dokończenie).

Niemoże wprawdzie każdy mieszkaniec być przytomnym na obradach władz Rządowych, lecz każdemu służy prawo zasięgać wiadomo-

ści o tem co na nich zaszło. Wszyscy równy mają interes znać powody; obowiązuje ich postanowienia, aby wiedzieć, w jakim duchu który urzędnik głosował, i tym sposobem, aby w każdym z nich sam mógł oceniać talenta i moralną wartość, które w przyszłości jego wyborem kierować będą. Wolny bieg działań Rządowych, zupełna ich iawność, są zatem niezbędną koniecznością z potrzeb i ustaw wolnego naroda wynikłą.

Lecz gdy obywatel każdy jest powołany do czynnego udziału w wykonywaniu władzy najwyższej, gdy ma prawo być wszystkim obradom przytomnym, kiedy zdawającemu sprawę z działań swoich urzędnikowi, pochwałę lub nagane, w nagrodę lub karę wymierza, kiedy przy każdym nowym wyborze na hacznę ma uwadze, nie tylko zdatności i majątek kandydata, ale nadto przeszłe jego sprawowanie się pod ścisłą bierze krytykę, i z nich na przyszłość wyprowadza wnioski; kiedy urzędnik obowiązany się czuje każdy krok swoy w oczach współziomków usprawiedliwiać, kiedy nadto pod pozorem natłoku własnych interesów, od usług publicznych nikt się wymówić niemoże; wynika ztąd, że każdy urzędnik wyższy czy niższy, ubogi czy bogaty musi mieć wolność, udzielania ludowi spostrzeżeń swoich nad czynnościami Rządu, tak już dokonanemi, jako i nad temi, które w przyszłości naystosownieyszymi sądzi. Większa część narodu nie jest zdolną sama przez się sądzić o rzeczach, potrzebuje być oświeconą, i korzystać z dostrzeżeń ludzi rozsądnieyszych od siebie: wolne zatem wyrażenie opinii, i rozchodzenie się takowej przez druk lub pisma, jest dla Anglika prawem bardzo ważnem, i droższem, niżli prawo pociągania do sądu każdego który się własności targać o-smieła.

Bez iawności spraw publicznych, wszelkie zohopolne gwarancie, wolność wyborów, narodowa reprezentacya, zniesienie przywilejów, wolność osobista, wolność druku, sąd przysięgłych, prawo oporu, niczem innym nie są, tylko idealnemi środkami bezpieczeństwa, wyrazami bez żadnego znaczenia, za płaszczyk prywatnemu interesowi, i wyuzdanym namiętnościom służącemi. Mogą one zszkodzić prywatne osoby od pomnieyszych grabieży, lecz przeciw silnieyszym napaściom zastonić niemogą.

Jeśli powszechna opinia publicznie wykaże się niemoże, jeśli przed ten najwyższy Trybunał nikogo skutecznie wżwać niewolno, na ten czas wszystkie prawa i formy czczeniem są mamidłem, siła ich łatwo zniszczyć się daie. Opinia tylko jest jedyną i prawdziwą siłą, która naidzielniej wszelkie napaści samowolności odpiera, która tylko zachowuje, wolność w swej mocy i wytrwałości, przeciw despotyzmowi, Oligarchii, Demagogom, i przeciw gorszej od wszystkich, anarchii.

Panowanie opinii powszechnej w Anglii tak jest silne że iey nawet pierwszy Minister pochlebia i dogadza, że nawet najwyższy sędzia lubo z miejsca swego odwołanym być niemoże, lubo zupełnie niezawisły od ludu, znany powszechnie ze swoich zdolności i nieskazitelnego charakteru, chociaż go prawo nie wiąże aby się ze zdania swiego tłumaczył, przecież nie wyda wyroku najmniejszej nawet wagi, aby zarazem powodów iego ogłosić niemiał. Uległość ta dla opinii powszechnej tak się daleko posuwa, że sędziowie niewahają się publicznie oświadczać, dla czego np. rozstrzygnięcie wątpliwości w zastosowaniu prawa zdarzających się temu a nie innemu zgromadzeniu poddaia, dla czego posiedzenie w miejscu zwyczajnem, lub w składzie osób zwyczajnych odbywać się niemoże.

Prawo nakazuje tylko publiczną instrukcją processu i publikowanie wyroku, lecz tak wielkiem jest uszanowanie sędziego Angielskiego dla ludu, że iakkolwiek znakomita jest iego powaga, którą sobie przez bezstronność wyroków swoich ziednał, iakkolwiek nieograniczone zaufanie ludu w prawie którego korzyści są nieocenione, przecież sędzia Angielski nie miałby uchybić najważniejszemu swemu obowiązkowi, gdyby pobudek wyroku, a nawet zdania własnego niewynurzył publicznie. Więcey powiem, Lord kanclerz w 1817 roku rozstrzygając spór familiyny i zupełnie prywatny, dla uzyskania objaśnień, i na żądanie stron, wezwał ie do swojej izby, z wyłączeniem publiczności. Natychmiast Dzienniki postępek ten naczelnika sprawiedliwości ogło-

siły iako nieprawny, i zmierzający do obalenia publicznego sądowego postępowania. Gdzie indziej pociągnionooby wydawcę do sądu, za to że się poważył postępkami Ministra naganiać a ten najwyższy sędzia, okazałby mu swoje nieukontentowanie, lub przynajmniey dowiódł pogardzającym milczeniem, słuszności kroku swojego; lecz w Anglii inaczey się stało: Kanclerz korzystał z pierwszego zdarzenia, aby przed publicznością licznie zebraną, wystawił pobudki, dla których postępek iego nieubliżał prawu; a lubo Dzienniki nieprzestając na tem zbijały tłumaczenie Kanclerza, przecież okoliczność ta dowodzi, iak dalece pierwszy urzędnik państwa sądzi się być uległym opinii powszechnej i iak silnie się taż opinia do utrzymania praw przyczynia.

Opinia ta publiczna wpoila w Anglików przekonanie o wielkich korzyściach, ich prawodawstwa i Rządu, ona to żywi i utrzymuje duch publiczny, i ów narodowy charakter, który się równie w obronie swobod krajowych, iako i o odpiernie zewnetrznej napaści, tak dzielnym okazuje: iey to winni są Anglicy zwycięstwo w nayokropniejszey walce iaką kiedy narody z sobą wiodły, a w której wszystkie inne Europy państwa uległy, alboby w krótcie uledz musiały. Ta to publiczna opinia z równą wytrwałością i męstwem kazała im wszystkie ofiary ponosić, strzegła Anglii od zarazy zasad rewolucyjnych: wpoila w obyczaje i zwyczaje Anglików, ślepe uszanowanie dla praw krajowych: iey to nakoniec, winna jest Anglia Rząd znakomity przez swoją bezstronność, sprawiedliwość i wspaniałomyślność w tłumaczeniu i zastosowaniu prawa, godny uwielbienia z głębokiey znajomości politycznego i cywilnego prawodawstwa.

PS. Pani *Catalani* w czwartym swoim koncercie miasto oznajmionych sztuk będzie spiewać wielką aryją: *Gratias agimus Tibi*, w Towarzystwie klarynetu. — 2) Waryjacie *Rodgo*. — 3) *Non pui andrai furfalone*, przez *Mozarta*. 4) Scenę i aryją z *Muridata*. *Per quest amare le lagrime*.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEY MŚCI.